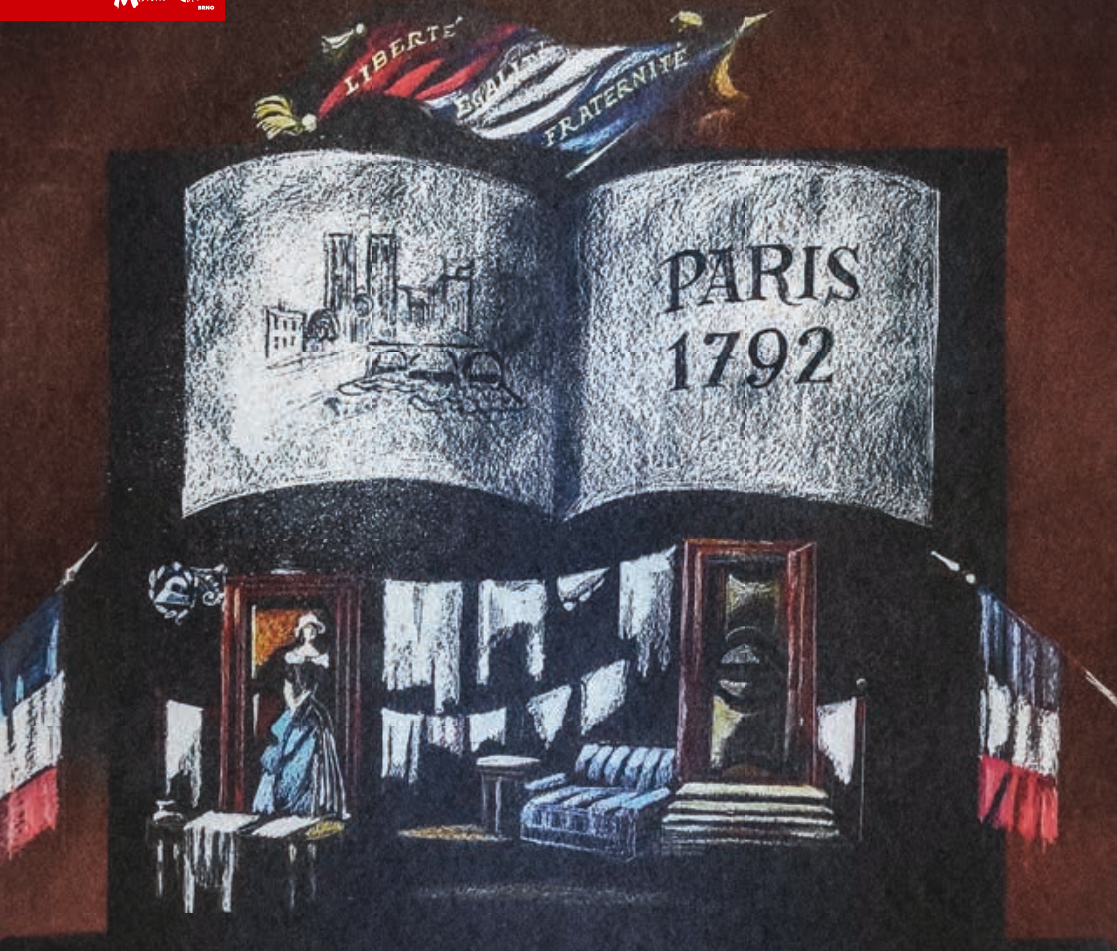

 DOKOŘÁN

**KVĚTEN
2025
CENA 48 Kč**

Vážení divadelní přátelé,

v jedné ze svých báječných básní si František Gellner, který žil na přelomu 19. a 20. století, stěžuje na to, jak moc je náš svět prolhaný:

„Všichni mi lhali, všichni mi lhali,
blázna si ze mne dělali.
Přede mnou citem se rozplývali,
za zády se mi vysmáli.“

Žurnály, básníci, učenci lhali,
po léta za nos mě vodíce,
muži mi lhali a ženy mi lhaly.
Ženy ty lhaly mi nejvíce.“

Pomínu-li jeho osobní antipatii k ženám (opravdu to s nimi neměl díky své povaze jednoduché, a navíc se zde jedná o zjevnou nadsázku), musím s ním, bohužel, i po jednom a čtvrt století souhlasit. Náš svět není o nic méně prolhaný než v jeho časech, než v jakýchkoliv časech existence lidské civilizace.

Nedávno ke mně připutovala informace, že se lidstvo dostalo do fáze, kdy se na internetu překlopily poměry lživých a pravdivých informací. Ty lživé poprvé dosáhly nadpoloviční úrovně. A to žijeme v období, kdy je AI – umělá inteligence zatím v plenkách. Po dosažení její „plné dospělosti“ se můžeme „těšit“ na další významnou změnu poměru mezi lží a pravdou ve veřejném prostoru.

Informace byly v lidské historii vždy významnou obchodní komoditou. A, bohužel, se dnes zjevně dobře prodávají jak informace pravdivé, tak i ty lživé. Ty lživé možná i lépe. A cílem všech těch nejrozumnějších dezinformátorů, manipulátorů a podvodníků není nic jiného než jejich osobní zisk. Znamenitě se naučili obchodovat s lidským strachem, který obrátěně proměňují do nenávisti vůči zvoleným jednotlivcům nebo skupinám. Umně odvá-

dějí veřejnost od racionálního vnímání našeho světa, od jeho pестrosti a především pak od schopnosti mezilidského vzájemného porozumění. Přesný opak toho, oč se snaží divadlo...!

Novodobé vědomé lži – dezinformace jsou definovány jako úmyslně lživé a klamavé informace, které se snaží cíleně ovlivnit náš vlastní úsudek. Jejich šíření však má vliv na celou společnost. Dezinformace se snaží vyvolat dojem, že jsou pravdivé a důvěryhodné, přestože to tak není. U dezinformací je zřetelný úmysl – dezinformace jsou tvořeny a šířeny úmyslně. Dezinformátor velmi dobře ví, že to, co tvrdí, není pravda...

Neznám člověka, který by nebyl přesvědčen o tom, že svět, na němž žijeme, by mohl být nádherný, kdyby... mezi všemi těmi „kdyby“, která kolem nás nacházíme, jsou účelové lži zajisté na vrcholu pyramidy zel.

Lidská neschopnost rozeznat pravdu od lži je odvěká. Toto resumé nakonec potvrzuje i geniální americký spisovatel Mark Twain, který jednou řekl: „Markantní rozdíl mezi kočkou a lží je ten, že kočka má jen devět životů.“

Jednou z významných vlastností dobrého divadla je to, že lež nesnáší, že ji pronásleduje, odhaluje a tepe. A ačkoliv se jedná o boj věčný, je nutné jej neustále podstupovat. Náš svět za to přes všechna „kdyby“ stojí!

Za všechny své kolegy se na další setkávání se s vámi těší

Stanislav Moša, ředitel MdB

Velikonoční koncert 18. a 19. dubna na Hudební scéně

Zdenek Merta, Zora Jandová, Pavel Tasovský, Petr Štěpán

ZNAMENÍ

režie Petr Gazdík, dirigent Dan Kalousek

Soutěž

Slavíme 80 let divadla

Od roku 1982 je historie našeho divadla neodmyslitelně spojena se jménem režiséra a ředitele Stanislava Moši. Toho roku byl poprvé ještě jako končící student režie na Janáčkově akademii přizván Milanem Páskem, aby pohostinsky režíroval v Divadle bratří Mrštíků.

16. října roku 1982 měla premiéru pohádka Jana Drdy, na jejíž jméno se ptáme.

„Drdovo dílo je plné poctivého rozkrývání podstaty prostého lidského štěstí, je moudré svým obsahem a krásně bohatou obrazovostí, velice rád jsem tuto nabídku přijal. (...) Se souborem bychom chtěli ukázat, že obraz boje mezi dobrem a zlem v pohádce je odrazem boje mezi dobrem a zlem u lidí tohoto světa. To je základní úkol inscenace. Bude me se snažit ukázat, že divadlo je místem, kde vládne dobrá zábava společně s bohatostí a krásou lidského myšlení a umu.“ Stanislav Moša, 1982 o své první režii v DbM. V minulém čísle řada z vás správně odpověděla, že jsme hledali název hry Eugena O'Neill *Smutek sluší Elektře*.

Připojte se k soutěži, ať již prostřednictvím našeho Facebooku, nebo zasláním odpovědi na adresu dokoran@mdb.cz.

B | R | N | O

STATUTÁRNÍ MĚSTO BRNO
FINANČNĚ PODPORUJE
MĚSTSKÉ DIVADLO BRNO,
PŘÍSPĚVKOVOU ORGANIZACI

MINISTERSTVO
KULTURY

Partneři divadla

HEDIN AUTOMOTIVE

BRNO AIRPORT

Lucie Bergerová

Jsem Lady Ananas

Sezónu nabitou čtyřmi premiérami má za sebou herečka Lucie Bergerová. I přes vytíženost si užívala pestrost rolí a různorodé žánry. V době našeho povídání byla právě v polovině zkoušek nového muzikálu *Šakalí léta*, těšila se z prvních jarních procházek i úspěchů svých dcer, které také obě přičichly k divadlu.

S jakými pocity začínáte zkoušet *Šakalí léta*?

Tento film mám spojený s dětstvím, pamatuji si na písničky, které jsem tehdy milovala. Dnes se na to dívám pochopitelně trochu jinýma očima a s odstupem let, takže se těším na inscenaci, která má jiný scénář než film. Ten shledal i samotný jeho režisér Jan Hřebejk poněkud děravým...

Jaká bude barová zpěvačka Milada ve vašem pojetí?

Z této postavy si dělám celý život trochu leg-raci, i když Jitka Asterová ji ve filmu ztvárnila nezapomenutelně! Její píseň *Ananas z Caracasu* mě provázela celým životem, protože ji Leona Machálková zpívá tak rozkošně otřesně, že si z toho nejde nedělat leg-raci. A teď mě to takhle doběhlo, kruh se uzavírá a ze mě je Lady Ananas. (smích) Přistupuji k ní ale s velkým respektem.

Jak moc se odlišuje divadelní verze od filmu?

Na divadle se přímo nabízí rozehrát trochu víc vztahy a situace, na které ve filmu není prostor. Takže podle mě je to na rozdíl od filmového scénáře více naplněné a propracovanější. Doufám, že si to všichni užijeme a diváci se budou bavit.

Jaká pro vás byla už skoro končící divadelní sezóna?

Trochu náročnější než ty předchozí, ale užila jsem si ji. Začali jsme premiérou *Drahý Evane Hansene*, potom přišly muzikálové koncerty k oslavě výročí našeho divadla. Ještě na podzim jsme odpremiérovali *Čarodějky z Eastwicku* a potom už začalo zkoušení komedie *Bylo nás pět*, která měla i svoji slavnostní silvestrovskou premiéru. Teď po volném turnusu zkouším *Šakalí léta*, takže vlastně moje čtvrtá premiéra v této sezóně.

Alespoň jste si vyzkoušela hodně rozmanité charaktery. Jak vnímáte postavu Cynthii v komorním muzikálu *Drahý Evane Hansene*?

Hansen je niterný příběh o vztazích a křehlosti dětské duše v jakékoliv podobě. Je to krásná inscenace, baví mě ji hrát – i když je konec emočně náročnější. Oba kluci v hlavní roli jsou výborní a já jsem ráda, že můžu

Jako Felicie v muzikálu *Čarodějky z Eastwicku*, režie Stanislav Moša

být součástí. Žánrově se to vymyká tomu, na co jsme většinou v hudebním divadle zvyklí. Tohle není žádný výpravný muzikál s velkým obsazením, našlapanými choreografiemi a velkým orchestrem, ale propracované hudební komorní drama. Líbí se mi, že je tam hodně činoherních pasáží a písničky jsou vždy takovou třeshinkou na dortu.

Oproti tomu muzikál *Čarodějky z Eastwicku* a postava Felicie vám nabídla příležitost se vyřádit.

Ano, Felicie je krásná příležitost, jak se pořádně vyblbnout – herecky i pěvecky. Moc mě baví si na ni hrát, ale nechtěla bych s ní mít dvojdomek. (smích) Alternuji se s Viki Matušovou a Lenkou Bartolšicovou, která je z nás jediná z původního obsazení, takže byla takový náš guru a průvodce při zkoušení.

Jak máte nastavený poměr vyváženosti muzikálu a činohry ve svých rolích? Baví vás obojí?

Jsem vystudovaná zpěvačka, takže bych měla více tíhnout k hudebnímu divadlu. Ale ve chvíli, kdy si zkusíte pěknou činohru, tak je to prostě láska na první dobrou. Muzika

S Janěm Brožkem a Lukášem Janotou v muzikálu *Drahý Evane Hansene*, režie Stanislav Moša

S Andreou Zelovou a Liborem Matoušem ve frašce *Proč bychom se netěšili na Smetanu*, režie Igor Ondříček

je zase čirá radost. Takže pro mě je zdravé obojí. Hudba by mi chyběla, jsem z podstaty muzikant. Klasické hudební vzdělání, které mám vystudované, mi pomáhá s pěveckou technikou a zvládnutím těžkých poloh. Z tohoto klasického základu vlastně těším celý život. Upřímně závidím kolegům, kteří dostali dar od Pána Boha, otevrou pusu a mají to prostě tam, aniž by přemýšleli, jak daný tón vytvořit. Takové štěstí já nemám, já se to musela naučit.

Jak se vám podařilo zvládnout často kritické období pro herečky, a sice přehrání se do rolí tzv. středního věku? Pociťila jste nějakou krizi?

To asi někdy zažil každý herec. Pocit, kdy si začínáte připadat nepotřebná, pochybujete o sobě... U žen je to o to těžší, že je nás víc než mužů a v určitém období vypadnete z rolí mladých holek a naivek. Najednou ještě nejste ve věku na maminky, ale už ani na milostné dvojice. Každý herec je samozřejmě v divadle proto, aby hrál. Když nezkouší a nehraje, ztrácí smysl své práce a půdu pod nohama. Takže nebudu lhát, že jsem byla

v pohodě, když jsem měla třeba jen jednu premiéru za sezonu... A jelikož musím taky z něčeho žít, ne jenom z divadelního platu – protože život v Brně je sice krásný, ale drahý – tak jsem si našla i druhou práci, která mi dává více klidu a finanční jistoty.

Rozdmýchal ve vás podobné pochybnosti o smyslu herecké práce období covidu před pár lety?

Částečně ano, tak asi jako u všech. Najednou máte čas přemýšlet a napadají vás vcelkem různé věci... Mě tak trochu zachránilo, že jsme našťastí za covidu zkoušeli *O statečném kováři*, *Grand Hotel* a potom i *Bellu Figuru*, takže jsme sice nehráli, ale nějaká psychohygienu u nás probíhala alespoň při zkouškách. Ale tím, že jsem najednou mohla být každý večer doma a trávit čas se svými holkami (*čtrnáctiletá dcera Anička a jednadvacetiletá Eliška*, pozn. aut.), jsem si to zpomalení všeho moc užívala. Uvědomila jsem si, že na rodinu je opravdu potřeba si udělat čas a vztahy budovat, že to není samozřejmost. Taky mi ale došlo, jak moc mi divadlo chybělo, jak vlastně potřebuji pro

život obojí – mít hereckou práci i spokojenou rodinu a domácnost.

Rodinný život se vám začal prolínat s prací i právě díky dcerám, které obě už také hrají divadlo. Jak jste přijala tento fakt?

Holky v divadle vyrostly, začaly tedy hrát tak nějak postupně, přirozeně. Byl by zážrak, kdyby se mi podařilo tomu zabránit. Starší Eliška účinkovala už v muzikálu *BIG*, potom v pohádkovém muzikálu *Sněhurka a já* a loni s námi připravovala na Biskupském dvoře *Proč bychom se netěšili na Smetanu*. A teď spolu zkoušíme *Šakalí léta*. Anička už před covidem nazkoušela *Ráj*, *Sněhurku a já*, činohru *Mary Page* nebo muzikál *Matilda*. No, nemám z toho radost, co vám mám povídat! (*smích*) Ale na druhou stranu se na ně dívám s obrovským obdivem a pýchou. Eliška přišla na to, že si bude dělat divadlo jen tak pro radost, a teď je vysokoškolačka úplně na jiném oboru. U Aničky nás ale čekají přijímačky příští rok, a u ní tedy padla i možnost konzervatoře... Ale co nadělám, mají to v sobě, geny holt nevyčuraly. (*smích*) Jen se bojím, když vím, co všechno obná-

ší a jak hrozně náročná je, aby u této profese cítily naplnění a radost. Ale říkám si, že samy vlastně nejlíp vědí, do čeho jdou. Znájí totiž i ty stinné stránky naší krásné práce. **Do Brna jste přišla před deseti lety – tehdy coby úspěšná herečka v divadle v Českém Těšíně a čerstvá držitelka Ceny Thálie. Jak s odstupem vnímáte tento krok?**

Jednoznačně pozitivně! Příchod do Brna bylo jedno z mých nejšťastnějších rozhodnutí v životě. Kromě toho, že jsem změnila život sobě, změnila jsem život i mým dcerám – a jsem přesvědčená, že nám všem k lepšímu. Ať už prostředím, ve kterém teď žijí a vyrůstají, tak možnostmi, které jim Brno nabízí, pro mě jsou to samozřejmě moje divadelní příležitosti... To, že můžu být v Brně v angažmá a odehrát tolik krásných rolí, je, dá se říct, splněný sen.

Takže lze říct, že se v Brně už cítíte doma? Ano. Na severu máme celou rodinu, já i pár přátel ještě z dětských let, ale jezdíme tam už jen na návštěvy. Podařilo se mi tady najít opravdové přátele, z nichž někteří se stali mojí druhou rodinou. Toho si vážím asi nej-

Jako Eliška Přemyslovna v inscenaci
Eliška/Rejčka, režie Igor Ondříček

víc! Čím dál víc vnímám jako dar náš skvělý kolektiv v divadle a uvědomuji si, že to není samozřejmost. Jsou zde nejen fajn kolegové, ale i profíci, u kterých obdivuji jejich profesionalitu, přístup k práci a respekt k sobě navzájem.

Věříte na osud a na to, že nic není náhoda? Nedokážu pojmenovat, jestli je to Bůh, osud nebo anděl, ale vnímám, že přání se mi plní. Věřím na určitou energii, která když je správně vyslána, dovede se někde zhmotnit. Každá cesta k cíli je proces a to, jestli ta moje cesta je správná, poznávám právě podle toho, koho na ní potkávám. Většinou se mi potvrzuje, že mi vždy ve správný čas přicházejí do cesty ti správní lidé, na to se často napojuji i pracovní nabídky... Nechci to zakřiknout, ale cítím, že všechno je tak, jak má být.

Čím se nejlépe odreagujete?

Miluji přírodu, takže jak to jde, utíkám do lesa a nadýchat se čerstvého vzduchu. Pocházím ze severu Moravy, kde jsme jezdili docela často do Beskyd. To mně tady v Brně ze začátku chybělo – než jsem pochopila, že tady je to všechno kousek. Bydlím v centru Brna, ale je fantastické, že sednete do auta a za pět minut jste na okraji města a v lese.

Takže o domečku za Brnem neseďte...

Já jsem městský typ, nemohla bych být nikde odříznutá. Potřebuji mít kolem sebe lidi a sociální kontakt. Obávám se, že kdybych byla zavřená někde na dědině v baráčku, že bych z toho brzo zcvokla. (smích) Každý to má jinak, někomu vyloženě vyhovuje samota, ale já jsem nešťastná, i když mám jít sama na oběd.

Na co se teď těšíte?

Samozřejmě na premiéru *Šakalích let*. Věřím, že dopadne dobře. Taky nás čeká derniéra milované inscenace na Biskupském dvoře *Eliška/Rejčka*, která mi do života přinesla životního partnera, takže jakési osudové setkání – opět! Taky se už těším na prázdniny a na to, až se po nich zase všichni plní energie potkáme a začneme zažívat další dobrodružství s každou novou inscenací. A taky se těším na ten oběd. (smích)

Text: Lenka Kolegarová

FESTIVAL

DIVADELNÍ SVĚT BRNO 17.–28. 5. 2025

- 22. 5.** Národní divadlo Moravskoslezské
PTÁČCI / BIRDIES
18 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
190 min., s přestávkou
- 23. 5.** Losers Cirque Company
NÁRODNÍ SBÍRKA ZLOZVYKŮ / NATIONAL COLLECTION OF BAD HABITS
20.30 h Městské divadlo Brno – Hudební scéna
80 min., bez přestávky/ENG subtitles
- 24. 5.** Schauspielhaus Wien / Slovenské národné divadlo
U ŘEKY / BY THE RIVER
15 a 20 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
110 min., bez přestávky/CZ+ENG titulky/subtitles
- DEKKADANCERS**
JONATHAN LIVINGSTON RACEK / JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL
20 h Městské divadlo Brno – Hudební scéna
70 min., bez přestávky/CZ+ENG titulky/subtitles
- 25. 5.** DEKKADANCERS
JONATHAN LIVINGSTON RACEK / JONATHAN LIVINGSTON SEAGULL
18 h Městské divadlo Brno – Hudební scéna
70 min., bez přestávky/CZ+ENG titulky/subtitles
- Slovácké divadlo
JAK JSME SE DOSTALI AŽ SEM / HOW WE GOT THIS FAR
20 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
85 min., bez přestávky
- 26. 5.** Divadlo Petra Bezruče
MARIE STUARTOVNA / MARY STUART
19 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
170 min., s přestávkou
- 27. 5.** Městské divadlo Brno
OTEC / THE FATHER
19 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
ENG subtitles/BSC
- 28. 5.** Městské divadlo Brno
ŠAKALÍ LÉTA / JACKAL YEARS
18 h Městské divadlo Brno – Hudební scéna/BSC
- Městská divadla pražská
FRANKENSTEIN
19 h Městské divadlo Brno – Činoherní scéna
65 min., bez přestávky

16. ROČNÍK MEZINÁRODNÍ DIVADELNÍ PŘEHLÍDKY
DIVADELNISVET.CZ
INSTAGRAM.COM/DIVADELNISVET_BRNO
FACEBOOK.COM/DIVADELNISVET

A pak usnu a vstanu – 14. června na Hudební scéně

Iva Marešová

Festival Dokořán přináší brněnskému publiku průřez toho nejlepšího a nejzajímavějšího ze současného hudebního divadla. Proto na letošní přehlídce rozhodně nemůže chybět inscenace Klicperova divadla *A pak usnu a vstanu*, která byla hlavním tématem našeho povídání s herečkou a zpěvačkou Ivou Marešovou.

Divadelní hra *A pak usnu a vstanu* nese podtitul „pocita Zuzaně Navarové“. Kdy a jak se zrodila myšlenka divadelního představení o této neobyčejné české zpěvačce, skladatelce a textařce?

Myšlenka na oslavu osobnosti a tvorby Zuzany Navarové se zrodila v hlavě ředitele Filharmonie Hradec Králové Vladimíra

Šrámka. Plánovali jsme společně s Filharmonií Hradec Králové a mou skupinou RAZAM zaranžovat ty nejzásadnější skladby pro kapelu, dechový kvintet, smyčcový kvartet a melodické bicí. Přibližně ve stejné době se o projektu, který pocít Zuzanu Navarovou, hovořilo v Klicperově divadle v Hradci Králové, a rozhodli jsme se

*V inscenaci *A pak usnu a vstanu*, režie Pavel Khek, foto Patrik Borecký*

tedy spojit síly a vytvořit pod záštitou města Hradce Králové a v rámci oslav 800 let města pro hradeckou rodačku Zuzanu velkolepou a srdečnou oslavu v podobě představení *A pak usnu a vstanu*.

Sehrál v tom roli i loňské 20. výročí jejího předčasného úmrtí?

Ano, i to hrálo roli. Nicméně spojení s oslavami města Hradce Králové bylo zásadní, protože je to doba, kdy vzpomínáme na významné hradecké osobnosti.

Ivo, vy jste na jevišti jednou z představitelů Zuzany Navarové. Zároveň vaše jméno figuruje hned v několika kolonkách tvůrčího týmu. Jak konkrétně jste se podílela na přípravě inscenace?

Na představení jsme pracovali zhruba rok. Vybrala jsem dle mého subjektivního soudu zásadní Zuzaniny písně, respektive písně z období Nerez, Tres, Koa. Výhradní autorkou písní není tedy jen sama Zuzana Navarová, ale též někteří z jejích kolegů. Postavila jsem jakousi hudební osu, kosturu, ve které se příběh rodí. V době, kdy můj partner a spoluhráč ze skupiny RAZAM

Radek Doležal aranžoval Zuzaniny písně, jsem se snažila získat co nejvíce informací ze života Zuzany a udělat co nejvíce poznámek pro budoucí scénář. V té době jsem se poznala s paní Olgou Navarovou, což je úžasná a milá dáma, která mi byla ochotná zapůjčit mnoho z rodinného archivu a též mi povídala o životě Zuzany a řekla mi mnoho inspirujících příběhů. Zuzana je celkem těžko uchopitelná žena. Její esenci nelze přehlédnout nebo nezaznamenat, nicméně tu zvláštní hloubku, nedotknutelnost a ryzost jen těžko poskládáte do slov. Byla to hodně zajímavá práce. Její životní filosofie mi je velmi blízká a v mnohém mě přivedla k zamyšlení se nejen nad sebou, ale i nad životem jako takovým. Sepsané záznamy a první návrh scénáře jsem pak předala režisérovi Pavlu Khekovi a dramaturgyni Lence Smrčkové a ti je použili při své tvorbě scénáře jako inspiraci. Věnovala jsem se především pěveckému nastudování a hudební dramaturgii inscenace.

Zuzana Navarová si pečlivě střežila své soukromí. Do jaké míry se tedy jedná o ži-

Z koncertu skupiny RAZAM a Filharmonie Hradec Králové, foto Patrick Marek

votopisnou hru? A je struktura inscenace něčím specifická?

Není to klasická životopisná hra. Snažili jsme se spíše o zachycení právě té Zuzaniny originální a křehké esence, aby měl divák z představení pocit, že se dotkl jejího tajemství, jejího života. Což z velké většiny zprostředkují Zuzaniny texty a hudba, která tvoří velkou část inscenace. Obrazy z jejího života jsme se snažili přiblížit divákovi co nejcitlivěji, bez bulvárních prvků, s pokorou a úctou k jejímu odkazu. Možná bychom to mohli nazvat spíše jakýmsi scénickým koncertem, kde se prostřednictvím různých divadelních prvků snažíme na diváka přenést pocit, který by možná měl, kdyby se se Zuzanou osobně setkal. Nicméně, nikdo z nás nežil Zuzanin život a vše je předáváno přes osobní filtry všech členů tvůrčího týmu.

Stejně jako Zuzana pocházíte z Hradce Králové, loni vás město vyznamená-

lo krásnou cenou Hradecká múza. Máte k Zuzaně Navarové a její hudbě osobní vztah?

Mám k ní hluboký osobní vztah, protože v době, kdy jsem začínala v Hradci Králové zpívat se svými prvními kapelami, byla pro mne Zuzana velkou inspirací a její hudbu jsem poslouchala velmi často. Určitě mě hodně ovlivnila, a to nejen svou hudbou a básněmi.

Vy jste při přípravě inscenace úzce spolupracovali i se Zuzaninou maminkou. Pomohlo vám to při zpracování a ztvárnění její postavy na jevišti?

Jak už jsem se zmínila v jedné z předchozích odpovědí, maminka Zuzany je naprosto úžasná dáma a pomohla nám velmi. Předala nám hodně rodinných pokladů a velmi osobních sdělení, musím však říci, že ne vše jsme v inscenaci použili. Někde nám to zcela neumožnil zvolený formát inscenace a pak jsou tu samozřejmě i věci, které Zuzana z nějakého důvodu sama nikdy sdělit nechtěla či nepotřebovala a to jsme se rozhodli respektovat.

Jaké jsou zatím divácké ohlasy?

Diváci jsou po každém představení nadšení, volají, tleskají vestoje, jsou dojatí. Ohlasy diváků jsou pro nás tou nejkrásnější tečkou za každým představením. A jsem přesvědčená, že většina těch emocí, lásky a obdivu nepatří zas až tak nám, ale patří především Zuzaně Navarové. My se na dvě hodiny stáváme vděčnými prostředníky mezi ní a diváky a máme tu čest se dotýkat jejího odkazu.

Nedílnou součástí inscenace je i vaše hudební skupina RAZAM, s níž máte na kontě již několik hudebních divadelních nastudování, v Hradci jste ovšem spojili síly i s místní filharmonií. Nikoli však poprvé, že?

Se skupinou RAZAM tvoříme autorské písně a koncertujeme už třináct let a cca sedm let aktivně spolupracujeme i s divadelníky, což nás nesmírně těší. Propojení hudby a divadla je magické, divadlo milujeme, takže pro nás je to opravdu vždy velký zážitek. Spojení s hradeckou filharmonií nastalo už v prosinci 2023, kdy jsme zahráli

V inscenaci *A pak usnu a vstanu*, režie Pavel Khek, foto Patrik Borecký

svůj první společný koncert. Momentálně chystáme další a před pár týdny nám vyšlo nové společné autorské album *Na dně mojí duše*, které jsme pokřtili v Divadle na Vínohradech.

Je hra *A pak usnu a vstanu* ojedinelým počinem nebo spolupracujete s Klicperovým divadlem i na dalších projektech?

V tuto chvíli je to pro RAZAM první a zatím jediný projekt, na kterém jsme s Klicperovým divadlem spolupracovali, ale s Filharmonií Hradec Králové Klicperovo divadlo spolupracuje dlouhodobě a pravidelně i na jiných vystoupeních.

Jaký je váš vztah k Brnu? Chystáte se sem jen „na otočku“ odehrát představení nebo zajdete na oblíbená místa, potkáte se s přáteli...?

S kapelou zde máme hodně přátel. Morava je vlastně taková naše druhá domovina. Hráváme v Brně celkem často, já sem jez-

dím pravidelně do školy a mám to tu moc ráda. Miluju okolní přírodu. A nedaleko Brna máme také studio, ve kterém natáčíme většinu naší hudby, takže to nevnímám ani jako návštěvu, spíše jako cestu do míst, kde to dobře známe a kde je nám hezky.

Znáte náš brněnský festival Dokořán? Zajdete se podívat i na své kolegy?

Festival znám a přiznám se zcela nepokrytě, že mi vzhledem k mé práci momentálně nevyjde čas, abych do Brna zavítala na více dní a mohla si festival užít, i když ta představa je nádherná. Dělán to častěji tak, že ve volném čase si na představení, která mě zaujmou, zajedu.

Tak tedy – v sobotu 14. června na viděnou na Hudební scéně! Vaši inscenaci si rozhodně nenechám ujít – a věřím, že ani vy, naši milí čtenáři.

Text: Lenka Kováříková

Vernisáž

Ve středu 16. 4. jsme zahájili výstavu soch Pavla Tasovského a obrazů Zory Jandové nazvanou *Znamení*. Vernisáž byla zároveň ochutnávkou programu připravovaného velikonočního koncertu – zazněly básně Petra Štěpána i skladby Zdenka Mertvy za pěveckého doprovodu Esther Mertové a houslistky Gabriely Vermelho.

FESTIVAL DOKOŘÁN

PRO HUDEBNÍ DIVADLO 2025

13.–19. června

- Pátek 13. 6.** 15:00 | Činoherní scéna | **DRAHÝ EVANE HANSENE** | Městské divadlo Brno | Před představením proběhne slavnostní předání Cen magazínu Musical-opereta za rok 2024
19:00 | Hudební scéna | **ZLATÁ LÝRA** | Divadlo Andreja Bagara v Nitre
21:30 | Dvorana MdB | **SIXMEN** | koncert – **vstup volný**
- Sobota 14. 6.** 18:00 | Činoherní scéna | **THRILL ME** | Lukáš Adam & Richard Pekárek
20:00 | Hudební scéna | **A PAK USNU A VSTANU** | Klicperovo divadlo, Hradec Králové
22:00 | Dvorana MdB | **METEOR Z PRAHY** | koncert – **vstup volný**
- Neděle 15. 6.** 13:00 | Dvorana MdB | **PLAY JESUS** | koncert – **vstup volný**
15:00 | Činoherní scéna | **VELKÁ PORUCHA** | představení pro děti | Horácké divadlo Jihlava
16:30 | Atrium Pod vínem | **SEÑORITAS** | koncert – **vstup volný**
18:00 | Hudební scéna | **JUDY** | Studio DVA, Praha
20:30 | Dvorana MdB | **THE GLASS ONION** | koncert – **vstup volný**
- Pondělí 16. 6.** 18:00 | Činoherní scéna | **INTERVIEW** | Národní divadlo moravskoslezské, Ostrava
20:00 | Hudební scéna | **JESUS CHRIST SUPERSTAR** | Slovenské divadlo Uherské Hradiště
- Úterý 17. 6.** 16:00 | Dvorana MdB | **MUZIKÁLOVÁ ŠKOLA** | závěrečný muzikálový koncert 2. ročníku Muzikálové školy při MdB – **vstup volný**
18:00 | Činoherní scéna | **MOČÁL STORY** | Hudební divadlo Karlín, Praha
20:30 | Hudební scéna | **SIX** | Divadlo J. K. Tyla v Plzni
- Čtvrtek 19. 6.** 19:00 | Hudební scéna | **LES MISÉRABLES / BÍDNÍCI** | epilog festivalu | Kazalište Komediya Zagreb (Chorvatsko) | uváděno s českými titulky

Oslavy 80 let divadla

V pátek 20. června oslavíme na Dvoraně 80 let existence našeho divadla. V odpoledním programu, kterým vás provedou Alan Novotný a Michal Isteník, nebude chybět pohádka pro děti, módní přehlídka kostýmů, vernisáž nové výstavy k historii divadla, kuchařská show, do Chodníku slávy otisknou své ruce další členové našeho souboru a večer vyvrcholí slavnostním koncertem.

Na zahrádce u Divadelního klubu proběhne znovu zábavný Kvíz MdB, který jsme poprvé uspořádali již během oslav 20 let Hudební scény. I tentokrát proti sobě nastoupí tým herců a tým diváků. A právě teď hledáme členy diváckého družstva. Víte-li tedy, že byste se rádi zúčastnili, že budete mít v pátek 20. června v podvečerních hodinách čas, je právě pro vás určena tato soutěž! Tentokrát soutěží pouze čtenáři Dokořanu, protože jste naši nejvěrnější diváci.

Zapojte se do soutěže, správné odpovědi pošlete do konce května na e-mailovou adresu dokoran@mdb.cz a doufáte, že budete vylosováni. My se vám ozveme s podrobnějšími informacemi. Kdybyste chtěli vědět, jak Kvíz MdB probíhá, můžete si jej pustit na našem YouTube kanálu MdB TV. Podle otázek v naší soutěži poznáte, jaký bude i Kvíz MdB. Pokud pro vás není problém označit správné odpovědi, neváhejte se stát členem diváckého týmu. Těšíme se na vás!

Soutěžní otázky

- Jak se jmenoval ředitel Divadla bratří Mrštíků v letech 1967–1988? Zároveň byl ředitelem i několik prvních měsíců, když divadlo vzniklo pod názvem Svobodné divadlo:**
 - a) Rudolf Walter
 - b) Milan Pásek
 - c) Bořivoj Srba
- Divadlo U Jakuba, kde naše divadlo působilo mezi lety 1949–1962, je známé jako prostor pro:**
 - a) HaDivadlo v Alfa pasáži
 - b) Kino Lucerna
 - c) Divadlo Bolka Polívky
- V Divadle bratří Mrštíků nikdy nehrál:**
 - a) Stanislav Zindulka
 - b) Jan Werich
 - c) Ladislav Lakomý
- Zdena Herfortová získala Thálii za roli:**
 - a) Alžběty v dramatu *Alžběta Anglická*
 - b) Ody Mae v muzikálu *DUCH*
 - c) Irmy Gabrhelové v inscenaci *Žitkovské bohyně (krev je krev)*
- Vyberte tvrzení, které je pravdivé:**
 - a) Barbora Slaninová je mladší sestra Aleše Slaniny
 - b) Barbora Slaninová hraje titulní roli v novém nastudování *Manon Lescaut*
 - c) Barbora Slaninová je členkou baletu Národního divadla Brno

Letiště Brno vstupuje po úspěšném roku 2024, v jehož průběhu **ODBAVILO 749 153 CESTUJÍCÍCH**, do nové sezóny. Ta přináší velké novinky v podobě dvou nových pravidelných linek do evropských metropolí Malaga a Řím.

První ze jmenovaných je provozována společností **RYANAIR** a létá vždy v pondělí a ve čtvrtek. Úvodní let se uskutečnil 31. března. Již o týden dříve (konkrétně 23. března) zahájila provoz linka do Říma, provozovatelem je italský dopravce **AEROITALIA**. Tato linka létá ve čtvrtek a v neděli.

MALAGA
od 31. března
RYANAIR

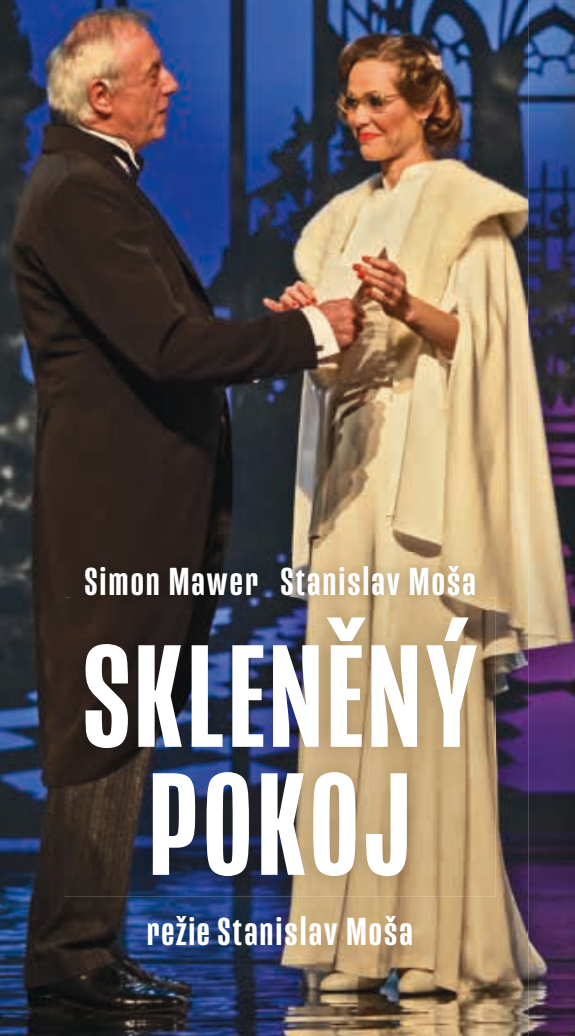
ŘÍM
od 23. března
AEROITALIA

„Nová spojení do turisticky mimořádně atraktivních evropských metropolí považujeme za velký úspěch. Řím navíc díky svému uzlovému letišti nabízí skvělé možnosti pro další cestování po Evropě, a hlavně i mimo ni. Brno a Morava se tak stanou dostupnější pro návštěvníky z celého světa,“ uvedl Jiří Filip, člen představenstva LETIŠTĚ BRNO A.S.

Dohromady se budou moci cestující z brněnského letiště podívat během letní sezóny do **36 DESTINACÍ**. Kromě dvou nových, pravidelných linek, se také rozšiřuje nabídka dovolenkových destinací v rámci charterových letů. Nově mezi nimi letos najdeme například **CHANII NA KRÉTĚ** nebo **BARCELONU** (Chania se na letiště vrací po 11 letech, Barcelona dokonce po více než 20 letech).

Derniéra

18. května na Činoherní scéně

Simon Mawer Stanislava Mošá

SKLENĚNÝ POKOJ

režie Stanislav Moša

Petr Šabach, Ivan Hlas, Petr Jarchovský, Jan Hřebejk, Miroslav Hanuš:

premiéra

ŠAKALÍ LÉTA

legendární český muzikál

V květnu na Hudební scéně vtrhnou jako blesk z čistého nebe legendární *Šakalí léta*. Proslulá muzikálová komedie se rokenrolovými šlágry pokouší ztělesnit sen o svobodě a nezávislosti, jehož potřebu má každá generace. Oblíbený příběh snění o jiném, lepším světě mimo limity zoufale šedé reality se na našem jevišti objeví v původní úpravě hudebního aranžmá.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: L. Matouš nebo K. Pekar, E. Juráčková nebo S. Tupá, Š. Fikar nebo J. Gazdík, K. Helbich nebo M. Mičulka, A. Slanina nebo O. Smysl a další.

Florian Zeller:

OTEC

tragická fraška

Působivá a emotivní inscenace o boji s překážkami stáří právem sklízí úspěchy po celém světě a teď i na prknech Činoherní scény. Díky tomu, jak autor mistrně zavádí diváka, aby všechny situace vnímal stejně jako Alzheimerovou chorobou trpící osmdesátiletý penzista André, hra nabízí silný zážitek z příběhu, jenž dříve či později může prožívat kdokoli z nás.

Režie: Petr Gazdík

Hrají: J. Mazák, A. Antalová, M. Němec, K. Daňhelová, V. Skála, E. Jedličková a T. Marko.

Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson:

DRAHÝ EVANE HANSENE

nejúspěšnější muzikál současnosti

Název tohoto tematicky aktuálního muzikálového titulu v sobě obsahuje úvodní oslovení běžně používané v dopisech či e-mailech. A právě jedním nevinným dopisem začíná příběh Evana Hansena, který se zvrhne do zběsilé e-mailové komunikace plné lží a přetvářky, ale také volání o podání pomocné ruky. Optimisticky posmutnělý hrdina Evan zkrátka osloví vaše srdce!

Režie: Stanislav Moša

Hrají: J. Brožek nebo M. Salvadori, A. Antalová, D. Křížová, D. Rymeš, L. Bergerová, L. Janota, L. Matouš a E. Hladilová.

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone:

SUGAR! (NĚKDO TO RÁD HORKÉ)

muzikálová komedie

Kromě návratu na Činoherní scénu zažije hvězdná hráčka na ukulele premiéru i pod hvězdami. Oblíbená převleková komedie převlékne i své dekorace a také pod Petrovem se rozpoutá válka mafiánských gangů, jež chtějí dopadnout dva muzikanty, kteří se stali svědky jejich přestřelky. Ti ale už zatím v přestrojení za ženy v dívčí kapele svádí boj o rozkošnou Sugar.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: D. Křížová nebo B. Remišová, P. Štěpán, M. Němec nebo A. Slanina, L. Janíková nebo P. Vitázková, M. Isteník nebo J. Uličník, J. Mazák, T. Sagher, V. Skála a další.

PROGRAM KVĚTEN

PROGRAM ČERVEN

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČINOHERNÍ SCÉNA

HUDEBNÍ SCÉNA

ČT	1.5. 19.00	Otec	A4
PÁ	2.5. 19.00	Otec	C5
NE	4.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	A2025
PO	5.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	M2025
ÚT	6.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	Z2025
ST	7.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	T2025
ČT	8.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	X2025
PÁ	9.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	V2025
SO	10.5. 14.00	Drahý Evane Hansene	
SO	10.5. 19.00	Drahý Evane Hansene	R2025
NE	11.5. 19.00	Hra, která se zvrtila	
PO	12.5. 19.00	Hra, která se zvrtila	
ÚT	13.5. 19.00	Hra, která se zvrtila	zadáno
ST	14.5. 18.00	Hra, která se zvrtila	
ČT	15.5. 19.00	Otec	C4
PÁ	16.5. 19.00	Otec	E5
SO	17.5. 18.00	Skleněný pokoj	
NE	18.5. 18.00	Skleněný pokoj	
PO	19.5. 19.00	Prachy!	
ÚT	20.5. 19.00	Otec	A2
ST	21.5. 19.00	Splašené nůžky	
ČT	22.5. 18.00	Ptáče	
SO	24.5. 15.00	U řeky	
SO	24.5. 20.00	U řeky	
NE	25.5. 20.00	Jak jsme se dostali až sem	
PO	26.5. 19.00	Marie Stuartovna	
ÚT	27.5. 19.00	Otec	AB2
ST	28.5. 19.00	Frankenstein	
ČT	29.5. 19.00	Otec	AB4
PÁ	30.5. 19.00	Otec	A5
SO	31.5. 19.00	Otec	AB6

PÁ	2.5. 14.00	Šakalí léta	
PÁ	2.5. 19.00	Šakalí léta	A5/AB5
SO	3.5. 19.00	Šakalí léta	P
NE	4.5. 19.00	Šakalí léta	
PO	5.5. 18.00	Šakalí léta	SP
ÚT	6.5. 19.00	Šakalí léta	A2/AB2
ST	7.5. 19.00	Šakalí léta	A3/AB3
ČT	8.5. 19.00	Šakalí léta	A4/AB4
PÁ	9.5. 19.00	Šakalí léta	C5/E5
SO	10.5. 19.00	Šakalí léta	AG/AB6
NE	11.5. 14.00	Šakalí léta	
NE	11.5. 19.00	Šakalí léta	D/E7
PO	12.5. 19.00	Šakalí léta	A1/AB1
ÚT	13.5. 19.00	Šakalí léta	C2/E2
ČT	15.5. 19.00	Mamma Mia!	zadáno
PÁ	16.5. 19.00	Mamma Mia!	
SO	17.5. 14.00	Mamma Mia!	
SO	17.5. 18.00	Mamma Mia!	
PÁ	23.5. 20.30	Národní sbírka zlovyků	
SO	24.5. 20.00	Jonathan Livingston Racek	
NE	25.5. 18.00	Jonathan Livingston Racek	
PO	26.5. 19.00	Lakomec	
ÚT	27.5. 19.00	Šakalí léta	C4
ST	28.5. 18.00	Šakalí léta	

Derniéra Divadelní svět Brno 2025

Veřejná generálka Premiéra

Festival Dokořán 2025

NE	1.6. 19.00	Až na ten konec dobrý náhrada za 28.3. A5	
ST	4.6. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
ČT	5.6. 18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PÁ	6.6. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
SO	7.6. 19.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
NE	8.6. 18.00	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PO	9.6. 18.00	Otec	SP
ÚT	10.6. 19.00	Otec	C2
ČT	12.6. 19.00	Drahý Evane Hansene	
PÁ	13.6. 15.00	Drahý Evane Hansene	
SO	14.6. 18.00	Thrill Me	
NE	15.6. 15.00	Velká porucha	
PO	16.6. 18.00	Interview	
ÚT	17.6. 18.00	Močál Story	

Interview

ÚT	3.6. 19.00	Manon Lescaut	A2/AB2
ST	4.6. 19.00	Manon Lescaut	A3/AB3
ČT	5.6. 19.00	Manon Lescaut	C4
PO	9.6. 19.00	Šakalí léta	
ÚT	10.6. 18.00	Šakalí léta	
ST	11.6. 19.00	Šakalí léta	
PÁ	13.6. 19.00	Zlatá lýra	
SO	14.6. 20.00	A pak usnu a vstanu	
NE	15.6. 18.00	Judy	
PO	16.6. 20.00	Jesus Christ Superstar	
ÚT	17.6. 20.30	Six	
ČT	19.6. 19.00	Les Misérables / Bídnič	
PÁ	20.6. 19.00	Manon Lescaut	A5/AB5
SO	21.6. 19.00	Manon Lescaut	AG/AB6
NE	22.6. 19.00	Manon Lescaut	D/E7
PO	23.6. 19.00	Manon Lescaut	A1/AB1
ÚT	24.6. 19.00	Manon Lescaut	C2/E2
ST	25.6. 18.00	Manon Lescaut	SP
ČT	26.6. 19.00	Manon Lescaut	A4/AB4
PÁ	27.6. 19.00	Manon Lescaut	C5/E5

Zlatá lýra

Edmond Rostand:

CYRANO Z BERGERACU romantická báseň

Významnou položku světového repertoáru i programu letní scény tvoří již řadu let Cyrano z Bergeracu, jenž vás oslní nejen mrštností při šermířských soubojích, ale i neméně pohotovými slovními hříčkami při soubojích ústních. Jazykový um následně propůjčí méně zdatnému Kristiánovi, který tak zapůsobí na milovanou Roxanu, již však naneštěstí milují oba pánové.

Režie: Stanislav Moša

Hrají: I. Ondříček, S. Janotová, K. Pekar, M. Isteník, V. Skála, O. Smysl, E. Jedličková, S. Slovák, J. Mazák a další.

Bedřich Smetana, Karel Sabina, Vilém Černický, Klára Latzková, Igor Ondříček:

PROČ BYCHOM SE NETĚŠILI NA SMETANU fraška se zpěvy následovaná operou

Dobrá věc se podařila vloni při premiérovém uvedení této původní autorské hry, a tak se i letos těšte na ochotnický soubor Ponava, který se pokusí nazkoušet a odehrát slavnou *Prodanou nevěstu*. Průběh zkoušek na statku u rady Vostrovského ale naneštěstí roztomile narušují jeho rodinní příslušníci, až se začne jeho osobní život vtipně prolínat s dějem opery.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: R. Jícha, L. Bergerová, A. Zelová, L. Matouš, A. Slanina, K. Pekar, M. Hurák, J. Brožek, E. Studénková, J. Daniel a další.

W. A. Mozart, F. Šterbák, S. Slovák, J. Šotkovský, P. Štěpán:

KROKODÝL ZE SVRATKY ANEB MOZART V BRNĚ

mystifikační balábile s velkým orchestrem

Stejně jako je jméno proslulého hudebního skladatele tvořeno třemi částmi, i naši tvůrci vyprávějí jeho životní příběh ve třech prolínajících se časových rovinách. Uvidíte malého geniálního Wolfganga při návštěvě Brna, uznávaného Amadea na vrcholu slávy i chudého, nemocného a odstrčeného Mozarta. To vše s (nejen) Mozartovou hudbou v živém podání orchestru.

Režie: Stanislav Slovák

Hrají: K. Helbich nebo M. Mičulka, L. Matouš, M. Salvadori, M. Matějová, D. Vitázek, T. Sagher, M. Němec, R. Jícha, J. Florián a další.

Klára Latzková, Igor Ondříček:

derniéra

ELIŠKA/REJČKA obrazy ze života dvou českých královen

Historické drama předestírá bez příkras, nikoliv však bez humoru vyprávěný životopisný příběh dvou věčných rivalek – Elišek Přemyslovny a Rejčky. Ačkoliv je poji stejné jméno i rodinné vazby, na jméno si celý život nemohou přijít a místo rodiny jako celku se starají samy o sebe, což obě přivádí k nevyhnutelnému konci, který letos čeká i inscenaci samotnou.

Režie: Igor Ondříček

Hrají: B. Goldmannová, L. Bergerová, A. Slanina, M. Míhál, J. Mach, M. Kolář, R. Jícha, M. Hurák a další.

PROGRAM ČERVEN, ČERVENEC

BISKUPSKÝ DVŮR

SO	7.6.	20.30	Manon Lescaut	P
NE	8.6.	20.30	Manon Lescaut	
PO	9.6.	20.30	Manon Lescaut	
ÚT	10.6.	20.30	Manon Lescaut	
ST	11.6.	20.30	Manon Lescaut	
SO	14.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu	
NE	15.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu	
PO	16.6.	20.30	Cyrano z Bergeracu	
ČT	19.6.	20.30	Sugar! (Někdo to rád horké)	
SO	21.6.	20.30	Sugar! (Někdo to rád horké)	
NE	22.6.	20.30	Sugar! (Někdo to rád horké)	
PO	23.6.	20.30	Sugar! (Někdo to rád horké)	
ST	25.6.	20.30	Proč bychom se netěšili na Smetanu	
ČT	26.6.	20.30	Proč bychom se netěšili na Smetanu	
PÁ	27.6.	20.30	Proč bychom se netěšili na Smetanu	
SO	28.6.	20.30	Proč bychom se netěšili na Smetanu	
PO	30.6.	20.30	Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně	
ÚT	1.7.	20.30	Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně	
ST	2.7.	20.30	Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně	
PÁ	4.7.	20.30	Eliška/Rejčka	
SO	5.7.	20.30	Eliška/Rejčka	
PO	7.7.	20.30	Lakomec	
ÚT	8.7.	20.30	Lakomec	
ČT	10.7.	20.30	Noc na Karlštejně	
PÁ	11.7.	20.30	Noc na Karlštejně	
SO	12.7.	20.30	Noc na Karlštejně	
NE	13.7.	20.30	Noc na Karlštejně	

Premiéra

Derniéra

Sedm jednou ranou Robina Schenka

1. Kniha

Joseph Campbell: *Tisíc tváří hrdiny*. Myslím, že lidé, co mě víc znají, už musí být otráveni z toho, jak často zmiňuji tuto knihu, ale jsem přesvědčen, že je to studnice úžasné moudrosti pro všechny umělce a tvůrce – ale nejen pro ně. Dotýká se niterných otázek lidského bytí, víry, toho, „co tady sakra děláme“, mně to přijde ukrutně zábavné a fascinující.

2. Hudba

Píseň *Joan in the Garden* od kapely The Demberists. Když jsem ji poslouchal poprvé při řízení, nevěděl jsem, že má skoro dvacet minut a po třech minutách naprosto strhující hudby jsem si říkal: Ach! Kéž by tato píseň neskončila a pokračovala by dál a vyvíjela se a gradovala a stal se z ní epický mikrokosmos s vlastním hudebním jazykem. Ale taková hudba už se dnes nedělá, 70. léta

jsou pryč, progresivní rock je mrtev. Ale je to skutečně skoro dvacetiminutový hudební epos, naprostý nářez od začátku do konce.

3. Seriál

Improizační show *Make Some Noise* od Dropout.tv. Neuvěřitelně zábavná show opravdu vtipných a opravdu nejlepších improvizátorů na světě. Aspoň podle mě.

4. Než se rozsvítí pouliční osvětlení

Znáte tu chvíli, když už zapadne slunce a na ulicích se smráká, ale ještě nesvítí pouliční osvětlení? Myslím tak ty poslední dvě minuty předtím, než se rozsvítí lampy. Když jdu zrovna po ulici, mám úplně husí kůži! Možná je to mou fascinací hraničními světy, ve kterých se (prý) dějí kouzla.

5. Violoncello

Pod vedením mistra Břeňka Vybírala z orchestru MdB se učím už rok na violoncello a přináší mi to nesmírnou radost. Každý den trénuji dvacet minut a hrozně mě baví, jak se to liší od ostatních nástrojů, na které jsem se kdy učil (kytary a klavíru). Jak obrovská výzva je zahrát na violoncellu durovou stupnici – aby to ladilo, aby se nástroj rozezněl, aby byly výměny smyků plynulé atd... úplně jiný svět. Je na tom něco moc krásného učít se v dospělosti něco doslova od nuly.

6. Tofu ve Pho-Eden

Víte, jak vypadá tofu – taková ta běžová cihlička, co moc nemá chuť? A víte, že to vlastně vůbec není žádné pořádné tofu? Zajděte si na libovolné jídlo ve Pho-Eden na Veveří a dejte si ho s tofu. Mňam.

7. Borovice

Loni v létě jsem si řekl, že si vypěstuji ze šišek borovice, co jsem si přivezl z Itálie, vánoční stromeček. Celou zimu jsem semena „stratifikoval“ (a pro tyto účely se naučil takové krásné nové slovo!) a před pár týdny mi začala klíčit. Je to radostné a napínavé, jsem zvědav, jestli přežijí, držte nám palce!

Text: Robin Schenk, kresba: Jaroslav Milfajt

Přichází měsíc květen, všechno kolem malebně kvete a přináší s sebou prostředí jako stvořené pro slova českého básníka Karla Hynka Máchy: *Byl pozdní večer – první máj – večerní máj – byl lásky čas*. A přestože se jen těžko hledají verše pojící se s tímto jarním měsícem lépe, my se o to pokusíme. Vydáváme se opět do naší kouzelné květinové zahrady plné divadelních inscenací, abychom si pro tentokrát utrhli ten nejlépeznější kvítek – *Manon Lescaut* – lyrické drama o sedmi obrazech Vítězslava Nezvala z roku 1940, jež se stalo oslavou krásy českého jazyka v dobách nejtěžších.

Čím to, že já, *Manon*, se líbím všem, co na mně lidé mají? Mě nezajímají, jen jeden, jen jeden, jen jeden... Tak znějí slova přímo z úst *Manon* z Arrasu, jež se pro Svobodné divadlo (nynější Městské divadlo Brno) stala téměř ikonickým titulem a současně jeho nejhranější inscenací. Drama se za téměř osmdesát let dočkalo hned pěti jednotlivých inscenací a už v červnu letošního roku se můžeme těšit na nastudování šesté.

Manon, ach Manon, Manon z Arrasu! Manon je moje umřít pro krásu... Dne 14. června 1945, za přítomnosti samotného Vítězslava Nezvala, se *Manon Lescaut* v režii Milana Páska stala zahajovací inscenací nově vzniklé druhé brněnské činoherní scény s názvem Svobodné divadlo. Velkou část hereckého obsazení tehdy tvořili převážně mladí členové brněnské dramatické konzervatoře či její čerství absolventi, jejichž vůdčím motivem byla zejména vůle, entuziasmus a touha po divadelní práci. *Manon* ztvárnila Jitka Rákosníková-Drtilová a svou první divadelní roli zde dostala také Vlasta Chramostová, jež si zahrála postavu Modesty. Původní sídlo nového divadla, pro první dva roky jeho působení, bylo zřízeno na Falkensteinerově (dnešní Gorkého) ulici, v paláci Nový domov s č. p. 43–47. Výtvar-

ník Milan Zezula byl nucen pracovat s malým jevištním prostorem 3,5 x 7 m, přičemž při zahájení prací měl k dispozici jediný závěs a jeho celým osvětlovacím aparátem byl jediný reflektor.

Jsem, pane, Modesta, bezmála nevěsta muže, jenž zná se s vaší dámou... K druhému uvedení *Manon* došlo v Divadle bratří Mrštíků 11. září 1959. V režii Antonína Kurše a s výpravou Milana Zezuly si *Manon* tentokrát zahrála Dagmar Pistorová a Eva Vosáhllová, přičemž nakonec inscenace dosáhla na tehdejší dobu opravdu velkého počtu 81 repríz. *Chtěla bych být tou myšlenkou, která tě ráno budí. A zatím jsem jen milenkou, jež trápí tě a nudí...* Nové nastudování *Manon*, slečny v tomto roce přesně třicetileté, s premiérou 13. června 1970, bylo uvedeno u příležitosti dvacátého pátého výročí od založení divadla. Opět ve výpravě Zezuly, protentokrát však v režii Pavla Rímského, si ústřední hrdinku zahrály Jana Gazdíkova a Marcela Dürrová. *On mi ten slaviček zpívá, on se vždy usmíří, on se jen smutně dívá – Jste to vy, rytíři!* Dalším jubileem, jež se stalo příležitostí pro už pravidelný návrat *Manon* na naše jeviště, je rok 1985 (premiéra 14. června) a s ním se pojí výročí čtyřiceti let od založení Svobodného divadla. Poprvé ve výpravě Zdeňka Pavla, avšak opětovně v režii Pavla Rímského se inscenace představila v novém, téměř muzikálovém hávu s hudbou Miloše Štědrone. Novým nastudováním tak prostupoval komentář barové zpěvačky zpívající song o Mississippi jako podobenství zmarněného života.

Manon je všecko, co neztratí nikdy svůj pel. Manon je rozum, který mi uletěl! Popáté byla *Manon* uvedena 25. listopadu 1995 v režii Stanislava Moši, v hlavní roli s alternující Petrou Jungmanovou a Markétou Sedláčkovou. A stala se tak dalším nepopíratelným důkazem o nesmrtelnosti tohoto dramatu a jeho nikdy nekončící obliby u brněnského publika.

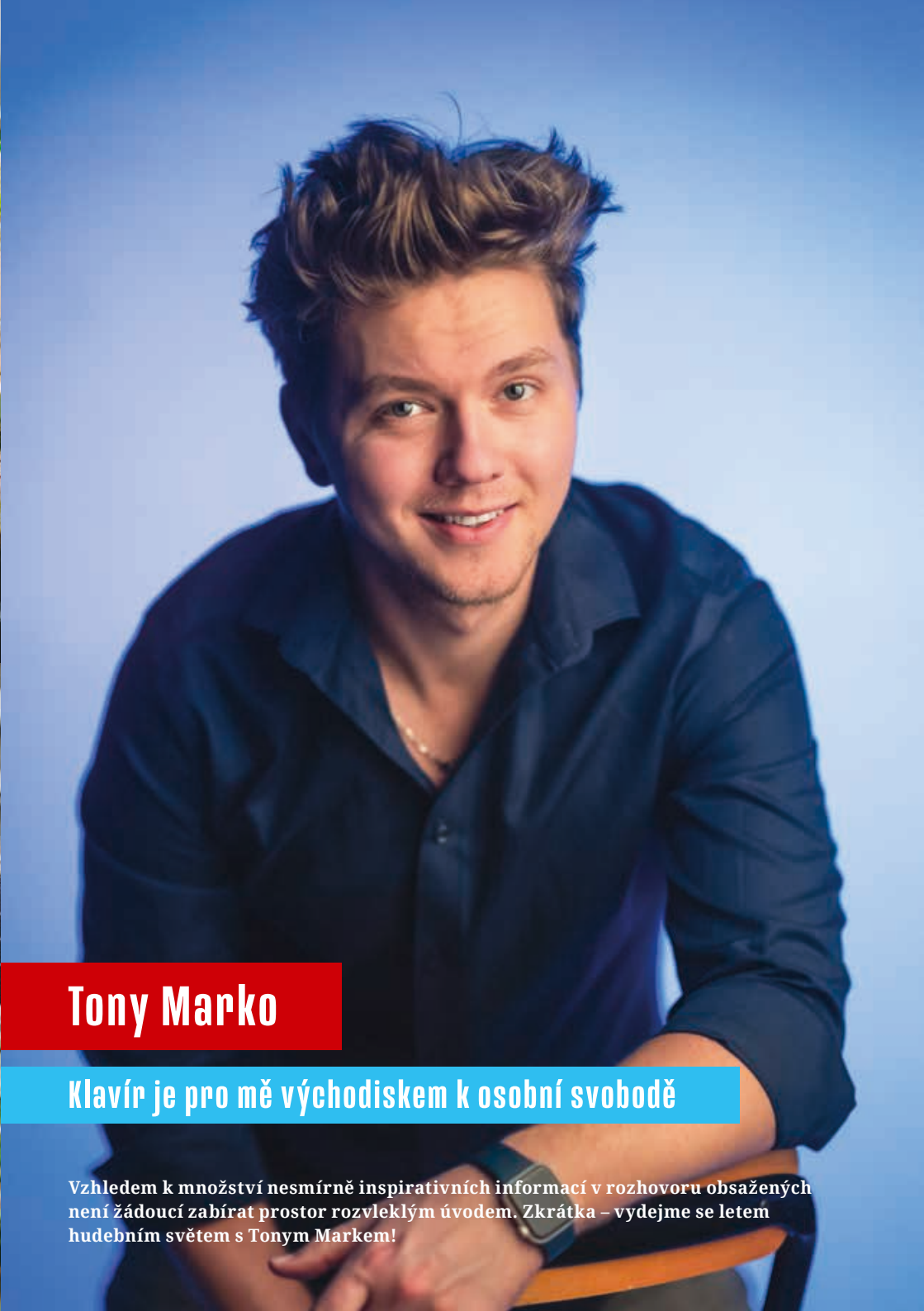
Text: Eliška Halodová

Carmen Flora

O Velikonocích našlo v našem divadle každé znamení zvěrokruhu svoji sochu, obraz, skladbu, tanec i báseň. Brněnské květinářství Carmen Flora se také nechalo inspirovat hvězdnými znameními a vytvořilo svoji unikátní kolekci Zvěrokruh. Což naši kolegové se zájmem a s radostí prozkoumali. Děkujeme za krásné pozvání!

Tony Marko

Klavír je pro mě východiskem k osobní svobodě

Vzhledem k množství nesmírně inspirativních informací v rozhovoru obsažených není žádoucí zabírat prostor rozvěklým úvodem. Zkrátka – vydejme se letem hudebním světem s Tonym Markem!

V souvislosti s vaším jménem se od chvíle, kdy jste nastoupil do divadla nejprve jako klávesista v orchestru, následně bandleader, dirigent a autor hudebního nastudování, skloňuje přívlastek multitalentovaný, což vzhledem k výčtu profesí není naddimenzovaná definice, ale holý fakt. Aby se talentu dostalo zadostiučinění a mohl se projevit, musí být nejdřív objeven. Kdo odhalil váš talent?

Long story short... Nebyl jsem žádné zázračné dítě, ale lajdák, bavilo mě vše možné, jen ne učení. To je možná ten multitalent – byl jsem rozlítaný na všechny strany. (smích) Ale aniž bych věděl, o co jde, začal mě lákat klavír a zvuk jeho kláves, čehož si všimli rodiče a přihlásili mě na ZUŠ, kde se ale projevila má netrpělivost s notami, stupnicemi a sonatinami, a tak jsem po třech letech odešel. Ne že by mi nic nešlo, ale necvičil jsem a nikdo se mnou neměl nervy. (úsměv) Nebyl jsem typ, který bude týden hrát C dur, aby se ji naučil. Zjistil jsem, že mým prvotním cílem je improvizace, chtěl jsem se cítit za klavírem svobodný. Na doporučení otce známého jsem došel za jedním učitelem s větou, že nevím jak, ale chci hrát! Právě on mě navedl k základním improvizacním principům. Neznal jsem tóny ani akordy, jen jsem slyšel píseň v rádiu a podle sluchu zkoušel, co mi kde sedlo. Že bych se chtěl hudbou živit, se ve mně naplno projevilo, když jsem se dostal do kapely k Braňu Ondříkovi. Když pominu rodiče, kteří mě podporovali, ale hudbu brali jen jako hezké hobby, on byl první člověk, který si z profesionálního hudebního hlediska všiml, že cítím hudbu. Byl jeden z mých největších motivátorů, který ve mě věřil a jako první mi řekl, že když budu cvičit, zaručeně ze mě může být seriózní muzikant. Začal jsem tedy k hudbě přistupovat systematictěji a jeho odkaz ve mně žije dodnes. Když mám špatné chvílky, vrátím se k němu, protože mi řekl, že je nepochybné, že na to mám, a co dělám, má význam. No, to jsem tu story vzal oklikou... (smích)

...což nevádí, protože vše řečené navazuje na druhé téma – aby se talent mohl rozvíjet, potřebuje kromě predispozice i vzory,

jimiž se inspiruje. Dodal byste ke zmíněným osobám další?

Mými největšími vzory na profesionální úrovni jsou Herbie Hancock a Pat Metheny. Jejich jazzové video, které jsem jako první kdy viděl, jsem si tehdy pustil padesátkrát za sebou, přiblížil si ho a snažil se odpozorovat, kde má Herbie ruku, abych zjistil, co hraje. Co se týče bližších lidí, studoval jsem u Jirky Levíčka, který mě začal inspirovat zkušenostmi z Ameriky i myšlením a svou filozofií hudby. Studoval jsem za covidu, kdy bylo vše online, čímž paradoxně naše hodiny nabraly systematiku, se kterou jsem měl problém. A před rokem jsem absolvoval půlroční kurz na Berklee College of Music na Bostonské univerzitě, kde mě učil výborný jazzový klavírista a gospelový organista, který se dřív živil nošením autodílů po New Yorku, a když měl přestávku, místo ke klavíru si sedl na parkovišti do auta a cvičil v myslí. Právě on mě naučil, že učení je meditační proces, který je při realizaci cítit. Je podstatnější cvičit mentálně, s představivostí a psychologickým systémem, a až pak přistoupit k nástroji. Co není v hlavě, ruce nezahrají.

Významný životní impuls pro změnu vysoké školy a přesun do Brna představuje i vaše manželka Miša, která zde studovala muzikálové herectví. Vaše profese se spojují v kapele 3YO! s exotickým žánrovým zaměřením, jež jste předvedli loni na festivalu Dokořán. Jak jste se dostali k latinoamerické hudbě?

Ano, Miška pro mě byla důvodem, proč pokračovat s hudbou. Když jsme se potkali, zrovna jsem se ztrácel, jí a její rodině jsem vděčný, že mě dotlačili k podání přihlášky na Katedru jazzové interpretace na JAMU, o které jsem věděl, ale nemyslel si, že bych ji zvládnul. I Miška má obrovský talent poslouchat a díky vynikající pěvecké technice interpretovat hudbu, s čímž se váže krátký příběh... Dostali jsme nabídku hrát na svatbě laděné do latina, kdy kamarádova nastávající žena byla z Kolumbie a byla tam její kolumbijská rodina. Shodou okolností jsme se zrovna s Miškou dívali na seriál *Narcos*, kde měla hudbu i kolumbijská megastar Joe

S Janem Mazákem a Alenou Antalovou v inscenaci *Otec*, režie Petr Gazdík

Arroyo, kterou jsme secvičili. Musel jsem se naučit pracovat s kolumbijským rytmem a Miška, která neumí španělsky, si perfektně naposlouchala frázování. Na svatbu jsme přišli s vědomím, že nás buď pošlou po první písničky domů, nebo nám vše sežerou. Chválabohu se stalo to druhé, a když jsme skončili, začali na Mišku mluvit španělsky a nechápali, že španělsky neumí. (úsměv) A tak jsme si řekli, že kolumbijská hudba se tu hraje málo, a když ji máme na repertoáru, zahrajeme ji i s kapelou. Ale domnívám se, že latino hudba lidi strhne a začnou tančovat, i když neznají text.

Vyústěním vašeho životního i pracovního soužití bylo čtyřměsíční vystupování na výletní lodi Viking Polaris, s níž jste projeli americký kontinent. Můžete přiblížit nevšední zážitek, jenž je dalším potvrzením vašeho nesporného talentu?

Všimli jsme si, že je v Praze konkurz, zkusili ho a zvládli. Začínali jsme v americké Minnesotě, kam jsme letěli v době výpadku

Microsoftu a jako příruční zavazadlo jsme měli kytaru, což byl na letišti absolutní problém, možná kdybych nesl samopal, byla by situace lehčí. (úsměv) Po třiceti hodinách jsme v noci doletěli na hotel a hned ráno se nalodovali v přístavu, ale po přivítání od správně americky přešastného filipínského manažera a po rychlokurzu, kde co na naší sedmiposchodové lodi je, šla únava bokem. Ze začátku to ale bylo náročné. Ani ne na ruce, ale na hlavu, a pro Mišku na hlasivky. Hráli jsme jazzové standardy, čtyřikrát denně tři čtvrtě hodiny, v salonku, kde bylo třeba přizpůsobit hlasitost a pro Mišku byl problém tlumit registr hlasu, což je někdy těžší než zpívat naplno. Hned od začátku jsme ale měli štěstí na výborné inteligentní lidi s hudebním přehledem, byli jsme jedna velká rodina stejně jako v divadle. Co bylo dál signifikantně poznat, je život na vodě. Navzdory bouřkám, které jsme zažili hned po vyplutí na Velká jezera, voda působí uklidňujícím dojmem. Když jsme měli slabší

chvilku, byli unavení nebo se nám stýskalo, chodili jsme na horní palubu a dívali se na vlny, které mě vracely do dětství. A mé chytré hodinky statisticky potvrzují, že život na vodě ovlivňuje i metabolismus v těle – za celou dobu na lodi jsem měl klidný tep, jaký teď nemám, ani když spím. *(smích)*

Po návratu jste vplul do rozbouraných divadelních vod a aktuálně zkoušíte hned dva tituly. Nejnovějším kusem je legendární muzikál *Šakalí léta*, jehož písni zná zřejmě každý. Jak se s daným vědomím nově hudebně připravuje podobně slavná věc?

Na hudebních aranžích pracujeme s Františkem Šterbákem a Danem Kyzlinkem. Snažíme se vycházet z originálu, protože dobové nahrávky jsou dobré, nechceme je měnit, protože fungují, chceme, aby hudba zachovávala původní odkaz v novém hávu. Jde o jednoduché písničky, které mají na svou dobu signifikantní výraz a vzdor. Nezažil jsem ji, ale snažím se představit si, že člověk

žije v nesvobodě, je uvězněný, nemá kam jít a muzika je jediná forma svobody. A svobodně se snažíme přistupovat i k aranžování. Udržíme tradici hudby, vycházíme z originálu, ale formujeme ho muzikantsky – je dopsaná dechová sekce nebo Hammondovy varhany, které se v originálních nahrávkách skoro nevyskytují. Dá se říct, že původní surový rokenrol rozšiřujeme a obohacujeme o nové možnosti a harmonické i rytmické postupy. Inscenace je o tom, že se člověk v blbě době upne k lepším zítřkům, a když nemůže nic, může aspoň hrát na kytaru, která svobodu představuje. I pro mě klavír byl a stále je východiskem k osobní svobodě.

Potkáváme se mezi generálkami tragické frašky *Otec*, jež kromě protimluvy v podtitulu nabízí i protimluv spojený s vámi. Coby muzikant hrajete na klavír, ale pianista nejste, vaše postava nazvaná On je uvedena v hereckém obsazení, ale herec také nejste, a na tiskové konferenci od re-

žiséra Petra Gazdíka zaznělo, že „nemáte dělat nic“. Jak chápete svěřený úkol?

Z hereckého pojetí se zdá jednoduché sedět a nedělat nic, ale právě v dané chvíli člověk začne přirozeně hrát, že nic nedělá, což jsem zprvu dělal, až postupně jsem se dopracoval k přirozenému nicnedělání. *(úsměv)* První zkoušky byly o hledání a snaze pochopit a vžít se do Andrého a jeho pochodů. Těžko si představit, jak se takový člověk cítí, musí to být chaos a z pohledu zdravého člověka nezbývá nic jiného než ho sledovat. O tom je i označení tragická fraška – André dělá věci, které zdravé myslí nejdou do sebe, a jediné co zbývá, je se smát, ale je to smích přes slzy. Co se týče hudebního pojetí, nešlo o žádné virtuózní hraní, ale v podstatě o workshop, kdy jsme se s Petrem snažili najít správné motivy pro vyjádření emocí herců hudbou, která situacím dává smysl. Jako kdybych, i když nemám žádnou repliku, mluvil skrze hudbu a reagoval na vše, co se odehrává v Andrého hlavě. Jsem jeho kotva v životě, nikdo kromě něj mě nevidí a nevnímá, až nakonec v poslední scéně zmizím a on zůstane sám.

Inscenací se vine naznačená myšlenka, že André vás vidí jen do doby, než se jeho stav zhorší natolik, že ho při vědomí nedrží ani hudba. Co znamená hudba pro vás osobně?

Hudba je mou neoddělitelnou součástí. Bez ní by mi mnoho životních situací nedávalo smysl, nebyl bych to já. Každá hudba má emoci a dá se skrze ni poznat kultura světa. Hudba je absolutně univerzální jazyk, pojítko mezi lidmi. To je mé krédo: spojovat komunity lidí hudbou. Beru ji jako poslání – shůry mi byl dán talent, který se snažím rozvíjet nejen ve svůj prospěch, ale i ve prospěch šíření. Proto i soukromě učím různé věkové kategorie studentů a snažím se mezi nimi v první řadě šířit myšlenku hudby a hraní si s hudbou. Zkrátka hudba je pro mě mnou. *(úsměv)*

Závěrem netřeba nic dodávat, snad jen poděkování za milé povídání, které přispělo k šíření dobré nálady. Díky za to!

Text: Kateřina Vižďová

Premiéra 5. a 6. dubna na Činoherní scéně

Florian Zeller

OTEC

tragická fraška režie Petr Gazdík

Tragikomický obraz skutečného života

Jiří Landa | 14. 4. 2025 | divadelni-noviny.cz

Městské divadlo Brno uvedlo sedmou premiéru letošní sezóny. Do repertoáru zařadilo hru francouzského dramatika Floriana Zeller *Otec* v překladu Michala Zahálky, která se na českých jevištích dočkala již šesti nastudování. Text skýtá velkou příležitost pro herce, jehož divadelní žargon nazývá doyenem souboru. A poněvadž jím tato brněnská scéna disponuje, nasazení hry bylo logickou dramaturgickou volbou. Jan Mazák svěřenou příležitost využil maximálně a podává jeden ze svých nejlepších výkonů za poslední roky.

Dramatik Florian Zeller je na jednu stranu autorem hojně uváděných chytrých bulvárních komedií *Lež*, *Pravda* či nejnověji *Dejte mi všichni pokoj*, nicméně na druhou stranu se věnuje náročnějším tématům, která dokáže vhodným způsobem zpracovat i pro mainstreamového diváka. Mezi dru-

Napsali o nás

hou skupinu her patří jeho text *Otec*, který nahlíží na problematiku Alzheimerovy choroby optikou nemocí postiženého člověka. I z toho důvodu je jeho struktura náročnější na pozornost a divákovi zpočátku několik minut trvá, než daný koncept prohlédne a začne se v ději orientovat.

Zásadní roli v tomto směru hraje role režiséra. V brněnské verzi vsadili na Petra Gazdíka, který spolu s obsazením vytvořil výsostně hereckou inscenaci, již dominují výkony Jana Mazáka v titulní roli a Aleny Antalové coby jeho dcery. Popravdě jsem oba neviděl hrát s takovou uvěřitelnou intenzitou již několik sezón.

Mazákovo ztvárnění Andrého, u něhož dochází k postupnému progresu nemoci, je velmi působivé a nabízí spoustu nejjemnějších detailů, kterými obohacuje postavu, čímž působí její „vyrovňávání“ se s diagnózou o to autentičtější. Nejsilnější scény hra, potažmo inscenace nabízí ve fázi, kdy je André ještě schopen rozpoznávat realitu, ale přitom již přestává poznávat své nejbližší. Jan Mazák používá nepřeborné množství výrazových prostředků, v nichž se mísí zmatenost, naštvanost, agrese, ale i jistá štramácká lišáckost, kdy se v něm probouzejí dávno pozapomenuté tóny flirtování. Mazákovo komplexní uchopení postavy patří dle mého názoru mezi nejvěrohodnější herecké výkony právě probíhající sezóny.

Alena Antalová v roli Andrého dcery Anne drží se svým hereckým kolegou krok. V jejím podání se krutě mísí všechny emoce člověka starajícího se o milovaného nemocného rodiče. Na jednu stranu ho opečovává, snaží se mu poskytnout veškerý komfort, občas je sice podrážděná, i když si uvědomuje nesprávnost takových pocitů, a poté trpí výčitkami svědomí nejen kvůli svému nezvládnutému chování, ale také proto, že chce i nadále žít svůj život bez sebeobětování se. Velmi niterně ztvárněné ve všech výše uvedených polohách.

V přesvědčivé zkratce zhmotňují ostatní figury Viktor Skála, Milan Němec či Kristýna Daňhelová, jež se blýskne především v seznamovací scéně s pacientem. Připsanou postavu zvanou On vytvořil Tony Marko, jenž zčásti tvoří živý hudební podkres vypjatých situací a zároveň se stává možná mladým alter egem Andrého, který došel na konec své životní pouti. Temporytmus inscenace občas sice ještě vážne, zejména v předělech scén, nicméně to se jistě spraví s dalšími reprízami.

Přestože nejde o téma nikterak veselé, z nastudování Městského divadla Brno neodcházíte s depresí. Tvůrci totiž namíchalí koktejl veskrze tragikomický, jakýsi odraz skutečného života...

Skleněný pokoj

Dominika Volfová | 31. 3. 2015 | juliette.cz

Pod tímto názvem si možná vybavíte knížku původem britského autora Simona Mawera, který za ni sklídl úspěchy u nás i jinde ve světě. (...) Na

Činoherní scéně mělo toto představení premiéru 7. února 2015 a zrežisoval ho současný ředitel MdB – Stanislav Moša.

(...) Celé představení je také protkané milostnými scénami a románky, které mají v ději svůj účel. Nechybí ani dávka brněnského „hantecu“ a pár sprostých slov, o což se postará Laník, „sluha“ rodiny i pozdější obyvatel vily. V představení také nemůžeme přehlédnout hrubost a drsnost tehdejší doby.

Co se týče obsazení, herci byli pro své role vybráni skvěle. V hlavních rolích můžete vidět herce známé z televizních obrazovek – Pavlu Vitázkovou jako Liesel nebo Petra Štěpána v roli Viktora. Skvělí jsou ale také ostatní herci jako třeba Ivana Vaňková, Svetlana Janotová, Zdeněk Junák, Jiří Mach a další. Rozhodně nemůžu opomenout ani Michala Isteníka, který svoji roli Josefa Laníka zvládá bravurně a s humorem.

Za zmínku stojí určitě i scéna, která je dílem Christopa Weyerse. Je poměrně jednoduchá – po stranách ne moc nápadné železné konstrukce a příležitostně nějaká ta postel, křeslo nebo slavná onyxová stěna. Na pozadí je také plátno, na kterém je občas promítnutá graficky pěkně znázorněná vila Tugendhat, podbarvená měnícím se spektrem barev. Originální bylo i to, jak architekt vytvářel náskres budovy – čmáral obrysy do prostoru a ve stejnou chvíli se tyto náčrty zobrazovaly na plátně. Celkem mě také pobavilo zdůraznění vysokých prahů u okrajových konstrukcí (a tedy i samotných stěn vily) – poukazují na skutečné vyvýšené prahy ve vile, které mám ještě v živé paměti z prohlídky.

(...) Na závěr mi tedy nezbyvá nic jiného než toto představení všem doporučit. A i vy, co nejste z Brna, zvažte – jde o první uvedení na světě, světovou premiéru poctil návštěvou i samotný autor (a byl nadšen) a na konci každého představení nechybí standing ovation.

Avšak najdou-li se i přesto tací, kteří se ne nechají zlákat, pak jim doporučuji alespoň přečtení knížky.

Křídla 2024/2025

Divácká anketa

1. **Nejoblíbenější herec (vypište jméno):**

2. **Nejoblíbenější herečka (vypište jméno):**

3. **Nejoblíbenější inscenace činoherní (zakřížkujte):**

- ☐ Robert Harling / Ocelové magnolie
☐ Karel Poláček, Jan Šotkovský, Mikoláš Tyc / Bylo nás pět
☐ P. Tomeš, M. Ondra, S. Slovák, J. Šotkovský / Až na ten konec dobrý
☐ Florian Zeller / Otec
☐ Vítězslav Nezval / Manon Lescaut

4. **Nejoblíbenější inscenace hudební (zakřížkujte):**

- ☐ Benj Pasek, Justin Paul, Steven Levenson / Drahý Evane Hansene
☐ John Dempsey, Dana P. Rowe / Čarodějky z Eastwicku
☐ Zdeněk Merta, Stanislav Moša / Pohádka o živé vodě
☐ Petr Šabach, Ivan Hlas, Petr Jarchovský, Jan Hřebejk, Miroslav Hanuš / Šakalí léta

5. **Nejvýraznější tvůrčí počín (u jedné inscenace zakroužkujte jeden zvolený umělecký obor z uvedené nabídky):**

Ocelové magnolie / překlad – scéna – kostýmy – hudba – projekce – plakát

Drahý Evane Hansene / překlad – hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – projekce – plakát

Čarodějky z Eastwicku / hudební nastudování – scéna – kostýmy – choreografie – plakát

Bylo nás pět / scéna a kostýmy – hudba – pohybová spolupráce – plakát

Pohádka o živé vodě / libreto – hudba – scéna a projekce – loutky – kostýmy – choreografie – design zvukových efektů – plakát

Až na ten konec dobrý / scénická hudba – scéna – projekce – kostýmy – pohybová spolupráce – plakát

Otec / překlad – scénická hudba – scéna – kostýmy – plakát

Šakalí léta / hudební nastudování – scéna – projekce – kostýmy – choreografie – plakát

Manon Lescaut / hudba – scéna – kostýmy – plakát

Nevybrali jste si v páté kategorii nic z nabízeného výčtu? Zde je prostor pro Vaše další návrhy:

.....

O scénu a kostýmy pro idylickou komedii Bylo nás pět se postaral Marek Cpin

Hlasujte v divácké anketě Křídla a oceňte výkony těch, kteří si to podle Vás zaslouží nejvíce! Hlasovat můžete vícekrát, ovšem na stejné jméno a kontaktní údaje může být odevzdáno maximálně 10 hlasů (větší počet nebude při výsledném sčítání započítán), a to pouze prostřednictvím tištěných hlasovacích lístků, které najdete v každém vydání časopisu Dokořán, ve foyer Činoherní a Hudební scény či na pokladnách MdB. Výsledky ankety vyhlásíme v lednu 2026 během slavnostního předávání cen.

Vyhrát však můžete i Vy! Pravidelně budeme losovat z odevzdaných anketních lístků šťastlivce, kteří od nás získají věcné ceny. Proto, prosím, vyplňte také Vaši e-mailovou adresu a telefon, abychom se s Vámi mohli spojit.

Jméno:

E-mail:

Telefonní číslo:

Anketní lístek vhodte do schránky ve foyer Činoherní či Hudební scény nebo v centrální pokladně MdB či zašlete poštou nejpozději do 31. 12. 2025. Děkujeme!

Městské divadlo Brno

Lidická 1863/16, 602 00 Brno, +420 533 316 360, predprodej@mdb.cz

Připravujeme

Vítězslav Nezval

MANON LESCAUT

lyrické drama v hudebním hávu režie Stanislav Moša

Slavná básnická adaptace románu Antoina Françoise Prévosta o milencích s nešťastným osudem byla v roce 1945 první inscenací nově vzniklého Svobodného divadla. To se vyvinulo v dnešní Městské divadlo Brno, které 80. výročí své existence oslaví opět tímto slavným dílem.

Vítězslav Nezval napsal svou veršovanou hru v roce 1940 a okamžitě se stala jedním z nejuváděnějších titulů na českém jevišti. Není tedy divu, že si tento titul v roce 1945 zvolili i mladí divadelníci pro zahájení nové brněnské činoherní scény na Falkensteinerově ulici s názvem Svobodné divadlo. Od té doby dnešní Městské divadlo Brno ještě několikrát změnilo svůj název i místo působení. Ale na jeho jeviště se známé dílo předního českého básníka vrátilo hned několikrát, obvykle v souvislosti s významnými výročími. A proto i letos v době oslav 80 let naší existence **Manon Lescaut** znovu ožije.

Příběh mladé Manon začíná v Amiensu, kde má vstoupit do kláštera. Všechno ale změní setkání s rytířem des Grieuxem. Ten pro Manoninu krásu zapomene na svou církevní kariéru a prchá s ní do Paříže. Manon rytířovu vroucí lásku opětuje. Ale stejně jako jeho miluje i luxus a pohodlí. Tím se roztáhá emotivní děj plný sporů a usmíření, rozchodů a návratů, bojů a obětí, ale hlavně také hlubokých vášní a lásky.

Toto lyrické drama vám představí režisér **Stanislav Moša** jako impresionisticky pojatou scénickou báseň plnou citu a nádherných Nezvalových veršů zahalenou do hudebního hávu. Autorem hudebního doprovodu, který bude znít pod celou inscenaci, je **Lukáš Janota**. O dramaturgii se postará **Klára Latzková** ve spolupráci s **Vojtěchem Balcarem**.

Vzdušnou scénu inspirující se sakrální architekturou a vytvářející velký prostor pro metaforu navrhl **Christoph Weyers**. Kostýmy **Andrey Kučerové** podporují poetičnost scény díky práci s lehkými materiály, které jsou vrstveny přes sebe. Přesto si zachovávají siluety typické pro 18. století, do kterého je příběh zasazen.

Vítězslav Nezval při práci v roce 1933

V titulní roli Manon se vám představí **Barbora Slaninová**, rytíře des Grieux se ujme **Martin Mihál**, jeho přítele Tiberge zase ztvární **Marco Salvadori**. V dalších rolích se můžete těšit na **Patrika Bořeckého**, **Lenku Janíkovou**, **Petra Halberstadta**, **Jana Valeše**, **Dianu Velčickou**, **Nikolaose Natanailidise**, **Alana Novotného**, **Stanislava Slováka**, **Dušana Vítázka**, **Patrika Földešiho**, **Richarda Pekárka** nebo **Jakuba Mauera**.

Rozhodně se tedy vydejte na nezapomenutelnou inscenaci slavné Nezvalovy scénické básně, na kterou se můžete těšit jak na Hudební scéně, tak na Biskupském dvoře. **Premiéra se uskuteční 7. června 2025 ve 20:30 hodin na letní scéně Městského divadla Brno na Biskupském dvoře.**

Text: Vojtěch Balcar

Nepřehlédněte

Divadelní léto s MdB aneb Hurá na Biskupák

Milí diváci,
s nastupujícím krásným počasím se hned lépe spřádají plány na léto. Než se o prázdninách vydáte do dovolenkových destinací, vaší pozornosti nesmí uniknout následující nabídka, jež slibuje příjemné letní zastavení na Biskupském dvoře Moravského zemského muzea.

Z divadelního programu, jenž je pro vás pod Petrovem připraven **od 7. června do 13. července 2025**, si dovolíme vyzdvihnout dvě inscenace, jež díky tématům a autorům nesou ryze brněnský rukopis.

Od 25. do 28. června se hraje fraška **Proč bychom se netěšili na Smetanu**, v jejíž první části se zasmějete lopotným zkouškám ochotnického souboru Ponava, jenž ale nesnáze nakonec překoná, a tak v druhé části uslyšíte zkrácenou verzi Smetanovy *Prodané nevěsty*.

A **od 30. června do 2. července** se do plenéru vrátí dílo **Krokodýl ze Svratky aneb Mozart v Brně**, jež je vtipnou i poučnou sondou do života Wolfganga Amadea Mozarta, jehož hudba v živém podání orchestru doprovází celý příběh.

Vstupenky jsou v prodeji v pokladnách či na www.mdb.cz.

V příštím čísle

- Rozhovor nejen o *Manon Lescaut* se Stanislavem Mošou.
- Fotoreportáž z premiéry *Šakalí léta*.
- Představíme vám blíže první inscenaci příští sezóny *Tak trochu básník*.
- Popovídáme si se Stanislavem Slovákem.
- Překvapení související s 80. výročím divadla.

Mediální partneři

RENGL

DOKOŘÁN květen 2025

Městské divadlo Brno

Ředitel:

Stanislav Moša

Lidická 1863/16, 602 00 Brno

Tel.: +420 533 316 320

+420 533 316 360

www.mdb.cz

Šéfredaktorka:

Klára Latzková

Výkonná redaktorka:

Lenka Kovářiková

Tisková mluvčí:

Kateřina Vižďová

Grafická úprava:

Jitka Hloušková

Periodikum registrováno

pod číslem MK ČR E 12150

304. číslo

Vydalo MdB

za finanční podpory

Ministerstva kultury ČR

Uzávěrka: 23. 4. 2025

Náklad: 5 200 ks

Foto: Nikol Wetterová,

Tino Kratochvíl, Jof Kratochvíl

Titulní strana:

scénický návrh

Milana Zezuly k inscenaci

Manon Lescaut (1970)

4. až 8. 6. na Činoherní scéně a 19., 21. až 23. 6. na Biskupském dvoře

SUGAR!

(Někdo to rád horké)

Jule Styne, Bob Merrill, Peter Stone
muzikálová komedie, režie Stanislav Moša

Petr Štěpán, Dagmar Křížová, Milan Němec

Premiéra 5. a 6. dubna na Činoherní scéně

Florian Zeller

OTEC

tragická fraška režie Petr Gazdík

